

အခန်းငယ် လေးဆယ်၏ ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်း - နံပါတ် ဆယ့်ရှစ်

ဒုတိယအပျက်အယွင်း — အပိုင်း ငါး

Jeff Pippenger

2026-07-15

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ တွင် ဖော်ပြထားသော နိနဝေစေ့ပွဲကို ကိုယ်စားပြုသည့် “သေ” သည် သမိုင်း၌ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုအား ဖွင့် ပြည့်စုံခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ်အားဖြင့် သေ၏ လုပ်ဆောင်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ အဆိုမှာ နိနဝေစေ့ပွဲသည် အစုစလမ်း၏ တက်လှမ်းပေါ်ထွန်းခြင်းကို မှတ်သားပြသသည့် သမိုင်းဆိုင်ရာသေတစ်ခုခြင်းသာမက၊ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ သေတစ်ခုခြင်းလည်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုစေ့ပွဲ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ လုပ်ရားအင်အားများသည် ဒန်နီယလေနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့တွင် ဖော်ပြထားသည့် သမ္မာကျမ်းပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ နိုင်ငံတော်များ၏ လိုင်းအားလုံးကို ဒန်နီယလေ အခန်း ၁၁ နှင့် ကိုက်ညီညွှန်ညွှန်းစေသည်။ ထိုသို့ပြခြင်းအားဖြင့် ထိုနိုင်ငံတော်များအားလုံးသည် ဒန်နီယလေ အခန်း ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးခံရောက်ပိုဒ်တို့အကြောင်း သက်သေခံနိုင်စေရုံသာမက၊ ထိုထက် အရေးကြီးစွာ—ပိုဒ် ၄၀ ၏ ပြင်ပ၌ ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်းကို တံဆိပ်ဖွင့်ဖွင့်လှစ်စေသည်။

ထိုပြင် ငါသည် သင့်အား ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ သေများကို ပေးမည်။ သင်သည် မကြီးပြေရာ ချည်နှောင်သမျှအရာသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ သင်သည် မကြီးပြေရာ ဖြေလွတ်သမျှအရာသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြေလွတ်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ မသု 16:19။

မိုဟာမက်၏ နိုင်ငံတော်၏ လွတ်မြောက်ခြင်းနှင့် ပေါ်ထွန်းလာခြင်း

၆၂၇ ခုနှစ်၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သော နိနဝေစေ့ပွဲသည် ဘုရားသခင်၏ အုပ်စိုးထောက်မမူ၏ မျှော်လင့်အတိုင်း ရာဇမ၏ မဟာဗျူဟာကြောင့် ရှုံးနိမ့်ခဲ့သော ပါရှားအာဏာ၏ နောက်ဆုံး ဆယ်နှစ်ကာလ၏ အစကို မှတ်သားပေးခဲ့သည်။ ထိုစေ့ပွဲသည် မိုဟာမက်၏ အစုစလမ်းစစ်အုပ်စုများ စတင် မြင့်တက်လာသော အလှည့်အပြောင်းမှတ်ကိုလည်း မှတ်သားပေးခဲ့သည်။ ထိုစေ့ပွဲသည် ယခင်က တည်ရှိခဲ့သော တားဆီးထိန်းချုပ်မှုတစ်ခုကို ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သည်။ အယူအဆအရ ဆိုလျှင် ရာဇမနှင့် ပါရှားနှစ်နိုင်ငံစလုံး မိမိတို့၏ အင်အားကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းထားခဲ့လျှင် ထိုတားဆီးထိန်းချုပ်မှုသည် ဆက်လက်တည်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နှစ်ဖက်လုံး ထိုသို့ မဖြစ်ခဲ့ကြ။

တားဆီးခြင်းနှင့် လွတ်ပေးခြင်း

အစုစလမ်းကို ဗျာဒိတ်ဆိုင်ရာ သင့်ကတေးဖော်ပြမှုအရ ကြည့်လျှင်၊ စာတမ်းမပြတ်၏ ပထမဦးဆုံး မိတ်ဆက်ဖော်ပြချက်ကတည်းကပင် စာရာသည် အာဗျှံကို ဟာဂါရနှင့် ဣရုမလေကို ထိန်းချုပ်ထားရန် ယုံကြည်လက်ခံစေခဲ့သကဲ့သို့၊ အစုစလမ်း၏ ထိန်းချုပ်ခြင်းနှင့် လွတ်ပေးခြင်းကို တွေ့ရသည်။

စာရဲသည် အာဗျှံအား ပြောဆို၍၊ “ကျွန်မ၌ ဖြစ်ပေါ်သော မမှန်ခြင်းသည် ကိုယ်တော်အပေါ်သို့ ကျရောက်စေ။ ကျွန်မ၏ ကျွန်မကို ကိုယ်တော်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ကျွန်မပေးအပ်ခဲ့ပါ။ သူမသည် ကိုယ်ဝန်ရှိကြောင်း မပြသောအခါ ကျွန်မသည် သူမ၏ မျက်စိရှေ့၌ အထင်သေးခံရလေပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မနှင့် ကိုယ်တော်အကြား တရားစီရင်တော်မူပါစေ” ဟု ဆိုလေ၏။ သို့ရာတွင် အာဗျှံ စာရဲအား၊ “ကညွှံရှုလေ၊ သင်၏ ကျွန်မသည် သင်၏လက်၌ ရှိ၏။ သင်နှစ်သက်သကဲ့သို့ သူမအား ပြုလေ” ဟု ပြောလေ၏။ စာရဲသည် သူမအား ပြီးထန်စွာ

ဆက်ဆံသောအခါ သူမသည် စာရဲ၏ မျက်နှာမှ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ကမ္ဘာတစ်လုံးလုံး ၁၆:၅၊ ၆။
ထိုဖွဲ့ရပ်မတိုင်မီကပင်၊ ဟာဂါရကို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဇာတ်ကဏ္ဍအတွင်းသို့
ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်း၏ အကဲဖြတ်ချက်မှာ ထာဝရဘုရားသည် စာရာအား သားသမီးရခင်းမှ
“တားဆီးထား” တစ်မူသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုတွင် အာဗံဒြါမယား စာရဲသည် သူ့အား သားသမီးမဖွားပေးသေး၏။ ထို့ပြင် သူမ၌ ဟာဂါရဟု
အမည်ရှိသော အဂ္ဂတုတုလူမျိုး ကျွန်ုပ်တစ်ဦး ရှိ၏။ ထိုအခါ စာရဲက အာဗံဒြါမယား၊ “ကညွှံ့ရှလော့၊
ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်အား သားဖွားခင်းမှ တားမြစ်တော်မူပါ။ ကျေးဇူးပြု၍
ကျွန်ုပ်၏ကျွန်မထံသို့ ဝင်လော့။ သူမအားဖွင့် ကျွန်ုပ်သည် သားသမီးရနိုင်ကောင်းရနိုင်မည်”
ဟုဆို၏။ အာဗံဒြါမယား စာရဲ၏စကားသံကို နားထောင်လိုက်နာလေ၏။ ကမ္ဘာတစ်လုံး 16:1, 2။

မိုဟမမဒ်အား ပေးအပ်ခဲ့သည့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ ၏ “သော့” သည်၊ ထိုနောက် နိုင်နဝစေ့ပွဲအားဖွင့်
ပညွှံ့စုံလာခဲ့ရာ၊ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မည်သည့် အချိန်ကာလ၌မဆို အစုစုလားလားအပေါ် ချမှတ်ထားသော
“တားဆီးကန့်သတ်မှု” ကို ဖယ်ရှားခင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

“ကောင်းကင်တမန်များသည် လက်လှမ်းမီသောလမ်းကို ထိန်းကိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ထိုလမ်းများကို
လွတ်မြောက်ရန် ဖောက်ထွက်၍ မကြိုးစားလှမ်းလှမ်း၏ မျက်နှာပေါ်၌ အရှုပ်ပွားခြင်းဖြင့်
ပရောဖက်များက မိမိသွားရာလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် ပျက်စီးခြင်းနှင့် သေခြင်းကို
သယ်ဆောင်လာလိုသော ဒေါသထွက်နေသည့် မြင်းတစ်ကောင်အဖြစ်
ကိုယ်စားပြုပေးထားသည်။” Manuscript Releases, volume 20, 217.

မိုဟမမဒ်၏ နိုင်ငံတော်၏ “တက်ခင်းနှင့် ကျခင်း” ကို တက်ခင်းနှင့် ကျခင်းအဖြစ် များစွာမဖော်ပြပါ။
“လွတ်ပေးခြင်း” နှင့် “တားဆီးချုပ်နှောင်ခြင်း” အဖြစ် ဖော်ပြထားသည်။ အစုစုလားလားကို
ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က အလွတ်ပေးသောအခါ၊ ထိုလွတ်ပေးခြင်းကို နိုင်နဝစေ့ပွဲအားဖွင့်
ပုံဖော်ပြထားသည်။

ဒုက္ခများသာလျှင်

တံပိုးခုန်လုံးအနက်၌ အစုစုလား၏ “ဝမ်းနည်းဘေး” တံပိုးများသာလျှင် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သမိုင်းထဲသို့
ပထမဆုံး ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသည် အချိန်မှ ကရုဏာကာလပိတ်သိမ်းခြင်းအဆုံးတိုင်အောင်
တစ်သမတ်တည်းသော အာဏာတစ်ရပ်အဖြစ် သမိုင်းကာလတစ်လျှောက်လုံးကို
ဖော်ပြသန်းလွှမ်းမိုးထားသည်။ အနောက်ရောမအပေါ် သက်ရောက်ခဲ့သော ပထမတံပိုးလေးလုံးသည်
Odoacer, Genseric, Atilla the Hun နှင့် Alaric တို့ကို ကိုယ်စားပြုသဖြင့် နောက်ဆုံးသောနုရက်များ၌
ဘုရားသခင်၏ ထောက်ပံ့စီမံတော်မူခြင်းဆိုင်ရာ တရားစီရင်ရေးအာဏာလေးရပ်ကို
သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ၎င်းတို့၏ မျက်မှောက်ခေတ်ဆိုင်ရာ တူညီသက်ဆိုင်မှုသည်
ထိုရှေးဟောင်းအာဏာလေးရပ်မှ တိုက်ရိုက် ဆင်းသက်လာသောအရာ မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင်
“ဝမ်းနည်းဘေး” တံပိုးများ၌ကား ထိုသို့ မဟုတ်ပေ။ အစုစုလားသည် သမိုင်းထဲသို့
ဝင်ရောက်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက် ကရုဏာကာလပိတ်သိမ်းခြင်းအဆုံး၌ အပညွှံ့အဝ
လွတ်ပေးခြင်းခံရမည့်တိုင်အောင် လွတ်ပေးခြင်းနှင့် ထိန်းချုပ်တားဆီးခြင်း၏ တိုက်ရိုက်အစဉ်အဆက်ကို
ဆက်လက်ထားရှိလေသည်။ “ဝမ်းနည်းဘေး” တံပိုးများနှင့်အတူ ‘လွတ်ပေးခြင်း’ ၏ “သော့ချက်” ကို
Nineveh စစ်ပွဲအားဖွင့် မှတ်သားဖော်ပြထားသည်။

နီကိုမီဒီယာနှင့် ၁၂၉၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်

ရှုဆောင်သူတို့သည် ၁၂၉၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်ကို နှစ်ပေါင်းတစ်ရာငါးဆယ် စတင်ရာနေ့အဖြစ် မှန်ကန်စွာ သတ်မှတ်ခဲ့ကြပြီး၊ ထိုကာလသည် ၁၄၄၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်၌ အဆုံးသတ်ကာ၊ ထိုနောက် တစ်ဖန် ၁၈၄၀ ခုနှစ် သြဂုတ် ၁၁ ရက်တွင် ပြီးဆုံးသည့် နှစ်ပေါင်း သုံးရာကိုးဆယ့်တစ်နှစ်နှင့် ဆယ့်ငါးရက် ကာလကို စတင်စခဲ့သည်။

ယခင်ဆောင်းပါး၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အော့တိုမန် ဘေးလစ်ခံ၏ တည်ထောင်သူ Osman I ၏သားဖြစ်သော Sultan Orhan Gazi က အရင်းပါသော ဘိုင်ဇန်တိုင်းမြို့ Nicomedia ကို ပိုင်းရံတိုက်ခိုက်ခဲ့သောအခါ Nicomedia အပေါ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည့် 1333 မှ 1337 အထိ ပိုင်းရံမှုကို သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုပိုင်းရံမှုသည် သူ၏ဖခင် Osman နှင့်အစပျံ့သော Nicomedia ကိုဆန့်ကျင်သည့် စစ်ပွဲ၏ အဆုံးသတ်ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၉၊ အပိုဒ် ၁၀ ၌ဖော်ပြထားသော နှစ်တစ်ရာငါးဆယ်ကာလသည် 1299 ခုနှစ် ဇူလိုင် 27 ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့ပြီး၊ ပရောဖက်ပျံ့ကတစ်ရပ်၏ အစဖြစ်သောကြောင့် ထိုစတင်သည့်နေ့စွဲနှင့် ဆက်နွယ်သော သမိုင်းကို သတိပျောက်သားရမည်ဖြစ်သည်။ Osman I (အော့တိုမန် မင်းဆက်၏ တည်ထောင်သူ) သည် Sultan Orhan Gazi ၏ဖခင်ဖြစ်ပြီး 1299 ခုနှစ် ဇူလိုင် 27 ရက်နေ့တွင် Nicomedia ဒေသအတွင်း၊ Nicomedia မြို့နှင့် နီးကပ်သော အရပ်၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် Bapheus စစ်ပွဲတွင် ဘိုင်ဇန်တိုင်း အင်ပါယာအပေါ် အရင်းပါသော အစောပိုင်း အောင်ပွဲကို ရရှိခဲ့သည်။ Nicomedia သည် ရောမနှင့် အစောပိုင်း ဘိုင်ဇန်တိုင်း သမိုင်းတွင် အလွန်အရေးကြီးသော မြို့ပြတစ်မြို့ဖြစ်ခဲ့သည်။

ခမည်းတော်နှင့် သားတော်

၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် အော်စမန်၏တပ်ဖွဲ့များသည် ဒေသဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတစ်ဦး ဦးဆောင်သော ဘိုင်ဇန်တိုင်းတပ်ကို အနိုင်ယူခဲ့ကြသည်။ ထိုစစ်ပွဲကို အော်စမန်က ဘီသီနီးယား (အနောက်မြောက် အနာတိုလီးယား) ဒေသတွင် အာဏာကို စတင်တည်ထောင်စပျံ့နှံ့နိုင်သော သူ၏ ပထမဆုံး အရင်းပါသော လွတ်လပ်သီးခြား စစ်ရေးအောင်မြင်မှုများထဲမှ တစ်ခုအဖြစ် ယူဆကြသည်။ ၎င်းသည် တူရကီ ဘေးလစ်ခံ (မျိုးနွယ်စုအခြေပြုမှင်းစိုးရာဇဝင်နယ်ပယ်ငယ်) တစ်ရပ်မှ နောင်ကာလတွင် ဘိုင်ဇန်တိုင်းနယ်မြေများကို စိန်ခေါ်ကာ အနိုင်ယူမည့် တိုးတက်မြင့်တက်လာသော အင်အားတစ်ရပ်သို့ ကူးပြောင်းရာ၌ အရင်းပါသော ခြေလှမ်းတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့စွဲသည် နောက်ဆုံးတွင် ၁၄၅၃ ခုနှစ်၌ ကွန်စတန်တီနီပယ် ကျရောက်ချိန်၌ အော့တိုမန် အင်ပါယာ တည်ထောင်ခြင်းသို့ ဦးတည်စေသော အစုစလမ်း၏ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးမှု ကာလတစ်ရပ်၏ အစကို မှတ်သားပေးသည်။ အော်စမန်သည် ဂါဇီ စစ်သည်တော်များ (အစုစလမ်းရေးရာ စိတ်အားထက်သန်မှုဖြင့် နယ်စပ်ဒေသတွင် စစ်ဝင်တိုက်ခိုက်သူများ) ကို အသုံးပြုခဲ့ပြီး၊ ထိုအခါမှစ၍ ဂါဇီ နယ်စပ်စစ်သည်တော်များသည် ပိုမိုစွဲစည်းတကျရှိသော တပ်မတော်တစ်ရပ်အဖြစ် ဖွဲ့စည်းပုံရလာကာ အော်စမန်မှ စတင်၍ နောက်ပိုင်းတွင် သူ၏သား အော်ရန်အထိ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သည်။ အော်စမန်၏ အမွေအနှစ်တွင် အခြားအရင်းပါသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်မှာ၊ အစုစလမ်းသည် ပိုင်ဆိုင်မှုနယ်မြေကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရန် အခွင့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသည် အောင်ပွဲရလဒ်မှ ရရှိသော လူယူပစ္စည်းများသာ ရရှိစေပြီး နယ်မြေတစ်စုံတစ်ရာကို မည်သည့်အခါမျှ မပိုင်ဆိုင်နိုင်စေသော ဂါဇီ စစ်သည်တော်များ၏ ဖွဲ့စည်းမှုမရှိသော ရုတ်တရက် ထိုးစစ်ဆင်၍ ချက်ချင်း ဆုတ်ခွာသော စစ်နည်းများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။

၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက်နေ့တွင် အော်စမန်သည် နီကိုမီဒီယာဒေသ၌ စစ်ဆင်ရေးတစ်ရပ်ကို စတင်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် သုံးဆယ့်လေးနှစ်ကပြသော သူ၏သားသည် မြို့ပြတော်နီကိုမီဒီယာအပေါ် လေးနှစ်ကြာပိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုကို စတင်ခဲ့သည်။ အစတွင် ဖခင်ရှိပြီးအဆုံးတွင် သားရှိသည်။ နီကိုမီဒီယာဟူ၍ ကိုယ်စားပြုပြောသော ဒေသကို ဆန့်ကျင်၍ စစ်ပွဲသည် စတင်ကာ၊ နီကိုမီဒီယာဒေသ၏ မြို့ပြတော်ဖြစ်သော နီကိုမီဒီယာကို သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်မှ

၁၃၃၇ ခုနှစ်တိုင်အောင်မှာ သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်ကာလဖြစ်ပြီး ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးအရ “သုံးဆယ့်ရှစ်” ဟူသော ကိန်းဂဏန်းသည် ထမမြာကခင်းကို သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ်သည်။

ထိုအခါ ငါက၊ “ယခုထ၍ ဇရော်ချောင်းကို ကူးကပြော” ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဇရော်ချောင်းကို ကူးကကြို။ ကာဒရောဗာနာမှ ထွက်လာ၍ ဇရော်ချောင်းကို ကူးရောက်သည့်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ခံရသော ကာလသည် သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ် ဖြစ်၏။ ထိုကာလအတွင်း စစ်မှုထမ်းသူ လူမျိုးဆက်အပေါင်းသည် ထာဝရဘုရားက သူတို့အား ကျန်ဆိုတော်မူသကဲ့သို့ စစ်တပ်အလယ်မှ ကုန်ဆုံးပျက်သုဉ်းသွားကကြို။ တရားဟောရာကျမ်း ၂:၁၃၊ ၁၄။

၁၂၉၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်မှ ၁၄၄၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်အထိရှိသော နှစ်တစ်ရာငါးဆယ်ကာလသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ ၌ ဖော်ပြထားသော ဒုတိယအမတ်ဂလာနှင့်ဆိုင်သော အော့တိုမန်အင်ပါယာ တည်ထောင်ခင်းသို့ ဦးတည်စသော ကာလကို ကိုယ်စားပြုသည်။ နီကိုမီဒီယာကို အဆင့်ဆင့် သိမ်းပိုက်ခဲ့သော သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်ကာလသည် ဖခင်တစ်ဦး (Osman) နှင့် စတင်၍ သူ၏သား (Orphan) နှင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုကာလသည် မျိုးနွယ်စုအခြေပြုမင်းစိုးရာဇဝတ်တစ်ရပ်မှ အင်ပါယာတစ်ရပ်သို့ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာခြင်း၏ ပထမခြေလှမ်းကို သရုပ်ဖော်ထားသည်။

၁၂၉၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်မှ ၁၄၄၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်အထိ နှစ်တစ်ရာငါးဆယ်အတွင်းတွင် သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်၏အဆုံးကို မှတ်သားဖော်ပြသော လေးနှစ်ပိုင်းရံမှတစ်ရပ် ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ နီကိုမီဒီယာကို အောင်မြင်သိမ်းပိုက်ခြင်း၏အစသည် ဖခင် အော်စမန်အားဖြင့် ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး အဆုံးသတ်ကိုမူ ၁၃၃၃ ခုနှစ်မှ ၁၃၃၇ ခုနှစ်အထိ လေးနှစ်ကပြုပိုင်းရံမှအားဖြင့် ပြီးစီးစေခဲ့သည်။ ထိုပိုင်းရံကို အော်စမန်၏သားက ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၄၄၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက်နေ့တွင် ထိုတစ်ရာငါးဆယ်နှစ်ကာလ ကုန်ဆုံးသည့်အခါ၊ ဘိုင်ဇန်တိုင်း၏ ဧကရာဇ် ကွန်စတန်တိုင်း အတစ်ဆယ့်တစ်မြောက်၊ သို့မဟုတ် အရှေ့ရောမ၏ နောက်ဆုံး ကွန်စတန်တိုင်းသည် ရာဇပလ္လင်ကို လက်ခံရယူရန် တူရကီတို့ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ကို ရှာဖွေတောင်းခံခဲ့သည်။ ထိုနေ့စွဲမှစ၍ ကွန်စတန်တီနီပယ်မြို့အိုင်သိမ်းခံရသည့်အထိ လေးနှစ်ကပြခဲ့သည်။ ထိုလေးနှစ်ကာလသည် ကွန်စတန်တီနီပယ်မြို့ကို ပိုင်းရံတိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး ကွန်စတန်တိုင်းသည်လည်း ထိုပိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုအတွင်း သဆုံးခဲ့သည်။ အစစလမ်း၏ ပေါ်ထွန်းလာခြင်းကို တစ်ရာငါးဆယ်နှစ် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပထမ သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားပြီး ယင်းသည် လေးနှစ်ကပြသော ပိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုတစ်ရပ်ဖြင့် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ တစ်ရာငါးဆယ်နှစ် ကုန်ဆုံးသည့်အခါတွင် အစစလမ်းသည် တူရကီတို့ အချိန်အခါ၌ ပိုင်ဆိုင်ထားသော အာဏာတန်ခိုးကကြောင့် အရှေ့ရောမကို အရှက်ရစသော အဆင့်တစ်ရပ်အထိ တိုးတက်မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ ၁၄၄၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက်နေ့၏ အရှက်ကွဲခြင်းမှ လေးနှစ်ကပြသည့်နောက်တွင် ကွန်စတန်တီနီပယ်မြို့သည် ပိုင်းရံတိုက်ခိုက်၍ သိမ်းပိုက်ခံရသဖြင့် အရှေ့ရောမသည် ပျက်စီးကျဆုံးသွား ရောက်ခဲ့သည်။ ပထမ သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်၏ အဆုံးကို ပိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုတစ်ရပ်ဖြင့် မှတ်သားထားသကဲ့သို့၊ အော့တိုမန် အင်ပါယာ၏ တည်ထောင်ခင်းကိုလည်း ပိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုတစ်ရပ်ဖြင့် မှတ်သားထားသည်။

၃၈ နှင့် ၄၀

မောရှသေသည် တရားဟောရာကျမ်း၌ တဏှာကနုတရအတွင်း လှည့်လည်ခဲ့ရသော အနှစ်လေးဆယ်တိုင် တရားစီရင်ခြင်း၏ နောက်ဆုံးအနှစ် သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်ကို ကိုယ်စားပြုသည့် သင့်ကတေအဖြစ် သုံးဆယ့်ရှစ် ဟူသော ကိန်းကို ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် သင့်ကတေအဖြစ် သုံးဆယ့်ရှစ် ဟူသော ကိန်းသည် လေးဆယ် ဟူသော ကိန်းနှင့် ဆက်နွယ်မှုတစ်ရပ်ကို ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိသည်။ အော့စမန်သည် ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊

ဇူလိုင် ၂၇ ရက်နေ့တွင် နီကိုမီဒီယာ နယ်မြေကို သိမ်းယူခဲ့ပြီး သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်အကြာတွင် သူ၏သားသည် ထိုနယ်မြေ၏ မြို့ပြကို သိမ်းယူခဲ့သည်။ ထိုနယ်မြေနှင့် မြို့ပြသည် နှစ်ခုလုံး နီကိုမီဒီယာပင် ဖြစ်ကြသည်။ သမိုင်းပညာရှင်များသည် ဤတိုက်ပွဲကို အေတိုမန်အင်ပါယာ ထမခြောက်တက်လာခြင်း၏ အစအဦးကို သတ်မှတ်ပေးသော အဆင့် 'နှစ်' ဆင့်အနက် ပထမအဆင့်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။ သမိုင်းက သတ်မှတ်ထားသော ဒုတိယအဆင့်မှာ ၁၃၀၁ ခုနှစ်ရှိ နီကေးယား တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ ထိုနရောဗွီ ဖခင် အတွက်မန်သည် နီကေးယားဟု ခေါ်သော နယ်မြေကို သိမ်းယူခဲ့ပြီး ၁၃၃၁ ခုနှစ်တွင်၊ သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်အကြာတွင်၊ သူ၏သားသည် ယခင် ရောမမြို့ပြတစ်မြို့ဖြစ်ခဲ့သော နီကေးယားဟု အမည်ရှိ မြို့ပြကို သိမ်းယူခဲ့သည်။

၁၂၉၉ ခုနှစ်နှင့် နီကိုမီဒီယာ စစ်ပွဲတို့နှင့် ဆက်စပ်၍၊ အဆင့်နှစ်ဆင့်အနက် ပထမအဆင့်အဖြစ် ရှိခဲ့သကဲ့သို့၊ ဒုတိယအဆင့်မှာ နှစ်နှစ်အကြာ ၁၃၀၁ ခုနှစ်တွင် ရောက်လာခဲ့သည်။ ၁၂၉၉ သည် သုံးဆယ့်ရှစ်၏ သင်္ကတတော်ဖြစ်ပြီး နှစ်နှစ်အကြာတွင် (လေးဆယ်) နီကအော၏ နယ်မြေကို ဖခင်က သိမ်းယူသည်။ ကတိတော်ပေးထားသော ပညာကို သိမ်းယူရန် ရှေးကုသရလေလူမျိုးတို့ ထမခြောက်လာခြင်း တွေ့ရသော သုံးဆယ့်ရှစ်နှင့် လေးဆယ်တို့၏ ဆက်နွယ်မှုကို ၁၂၉၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်နှင့် ၁၃၀၁ ခုနှစ်တို့တွင် ကိုယ်စားပြုနေကြသည်။ အစုစုလား ထမခြောက်လာခြင်း၏ ထိုပထမ အဆင့်နှစ်ဆင့်ကို စစ်ရေးလုပ်ရားမှများဖြင့် မှတ်သားထားပြီး ယင်းတို့သည် ဖခင်က နယ်မြေကို အစဉ် သိမ်းပိုက်ခြင်းနှင့် သားက နယ်မြေ၏ မြို့ပြကို အဆုံးတွင် သိမ်းပိုက်ခြင်းတို့ဖြင့် စတင်ပြီးပြီးဆုံးသည်။ မြို့ပြနှစ်မြို့လုံး လက်လွှတ်ကျဆုံးသောအခါ၊ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုအခါတွင် ကျဆုံးခဲ့ကြသည်။ မြို့ပြနှစ်မြို့လုံးသည် တစ်ချိန်ချိန်တွင် အရှေ့ရောမ၏ မြို့ပြများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

၁၂၉၉ နှင့် ၁၃၀၁ သည် ၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် အဆုံးသို့ ရောက်ရှိကပြီ ယင်းသည် လစ်ချီက ၎င်း၏ အမည်နှင့် ခန့်မှန်းချက်ဖြစ်သော သုံးရာကိုးဆယ်တစ်နှစ်နှင့် ဆယ်ငါးရက်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်ကို ပထမဦးစွာ ထုတ်ဝေခဲ့သော ၁၈၃၈ ခုနှစ်၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုပရောဖက်ပျောက်သည် နောက်ဆုံးတွင် ၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့၌ ပြည့်စုံမည်ဖြစ်သည်။ မီလာရိုက်များအတွက် ထမခြောက်ရပ်တည်ခြင်း၏ အဆင့်နှစ်ဆင့်မှာ ၁၈၃၈ ခုနှစ်နှင့် ၁၈၄၀ ခုနှစ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

“၁၈၄၀ ခုနှစ်တွင် ပရောဖက်ပျောက်တစ်ရပ်၏ ထူးခြားသော ပြည့်စုံခြင်းတစ်ခုက ငြာင့် လူအများအပျိုးအကျိုး ကျယ်ပန့်သော စိတ်ဝင်စားမှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မတိုင်မီ နှစ်နှစ်က၊ ဒုတိယအကျိုး ကျွန်ုပ်တို့၏အကြောင်းအရာ ဟောပြောနေသော ဦးဆောင်ဓမ္မဆရာတစ်ဦးဖြစ်သည့် Josiah Litch သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၉ ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြသော စာတမ်းတစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေ၍ အေတိုမန် အင်ပါယာ၏ ပျက်စီးကျဆုံးခြင်းကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းခဲ့သည်။ သူ၏ တွက်ချက်ချက်များအရ ဤအာဏာသည် ‘A.D. 1840, sometime in the month of August,’ တွင် ပျက်သိမ်းခံရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအမှု အကောင်အထည်ပေါ်မလာမီ ရက်အနည်းငယ်အလိုတွင် သူက ဤသို့ ရေးသားခဲ့သည်— ‘ပထမကာလဖြစ်သော ၁၅၀ နှစ်သည် Deacozes သည် တူရကီတို့၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နန်းတက်မီ အတိအကျ ပြည့်စုံပြီးဖြစ်သည်ဟု ယူဆလျှင်၊ ထိုပြင် ၃၉၁ နှစ်နှင့် ၁၅ ရက်သည် ပထမကာလ၏ အဆုံး၌ စတင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၎င်းသည် ၁၈၄၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် အဆုံးသတ်မည်ဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်တွင် ကုန်စတန်တီနိုပယ်ရှိ အေတိုမန်အာဏာသည် ကျိုးပျက်သွားလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ ထို့ပြင် ဤအတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည်။’ —Josiah Litch, in Signs of the Times, and Expositor of Prophecy, August 1, 1840.”

“သတ်မှတ်ထားသော အချိန်တိုင်း တူရကီသည် မိမိ၏ သံတမန်များအားဖြင့် ဥရောပ၏ မဟာမိတ်အင်အားကြီးကြိုင်များ၏ ကာကွယ်မှုကို လက်ခံယူခဲ့ပြီး ထိုသို့ဖြင့် မိမိကို

ခရစ်ယာန်နိုင်ငံများ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်သို့ တင်အပ်လိုက်သည်။ ထိုအဖွဲ့အစည်းသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အတိအကျ ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။ ယင်းကို သိရှိလာကပြောအခါ များစွာသော လူထုသည် မီလာနှင့် သူ၏ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်များက လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် အနက်ဖွင့်ဆိုခြင်း ဆိုင်ရာ မူဝါဒများ၏ မှန်ကန်မှုကို ယုံကြည်လက်ခံလာကပြီ။ ကြွယ်ဝတော်မူခြင်း လုပ်ရားမှည့် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော အားသွန်ခွန်စိုက်မှုတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ပညာရှိရှိ ရာထူးဂုဏ်သိက္ခာရှိသော လူများသည် မီလာနှင့် ပူးပေါင်းကာ သူ၏ အမည်များကို ဟောပြောခြင်းနှင့် ထုတ်ဝေပေးခြင်းတို့တွင် ပါဝင်လာကပြီ။ 1840 ခုနှစ်မှ 1844 ခုနှစ်အထိ ထိုအမှုတော်သည် လျင်မြန်စွာ တိုးချဲ့ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။” The Great Controversy, 334, 335.

လစ်ချီ၏ '38 ခန့်မှန်းချက်နှင့် သူ၏ ပြင်ဆင်ထားသော '40 ရှုပါရုံတွင်၊ ပြင်ဆင်ထားသော ခန့်မှန်းချက်မတိုင်မီ ဆယ်ရက်အလို၊ ဩဂုတ် ၁ ရက်နေ့တွင် သူရေးသားထားသော ၎င်း၏ နောက်ဆုံးကပြောချက်လည်း ပါဝင်သည်။ ထိုခန့်မှန်းချက်၏ ပြည့်စုံဖွဲ့စည်းပုံအရ သမ္မာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ မှန်ကန်သော နည်းစနစ်ကို လောကအား ယုံကြည်လက်ခံစေခဲ့သည်။ ရှေးကုသရလေအမျိုး၏ ထမမြက်ပေါ်ထွန်းလာခြင်းကို အမှတ်အသားပြုသည့် သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်အတွင်းတွင်၊ ပင်လယ်နီကို ဖြတ်ကူးခဲ့ခြင်းမှ ကာဒရေ့စ် ပထမအကျိပ် ပုန်ကန်မှုအထိ နှစ်နှစ်လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

အဲဂုတ္တုပညာရှိလည်းကောင်း၊ တရားကနတာရ၌လည်းကောင်း ငါပုဂ္ဂိုလ် ငါ၏ဘုန်းအသရေနှင့် ငါ၏အံ့ဖွယ်အမှုတို့ကို မငြိမိကြသော ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ယခုတိုင်အောင် ငါ့ကို ဆယ်ကျော်တိုင်တိုင် စမ်းသပ်၍ ငါ၏အသံတော်ကို နားမထောင်ကြသောကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆို၍ ပေးမည်ဟု ဆိုခဲ့သော ထိုပညာရှိကို အမှန်ပင် မမငြိမိကြသေး။ ထို့ပြင် ငါ့ကို ရန်ပုဂ္ဂိုလ် အမျက်ထွက်စေသော သူတို့အနက် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှလည်း ထိုပညာရှိကို မမငြိမိကြသေး။ တရားလည်ရာကျမ်း ၁၄:၂၂၊ ၂၃။

ထိုပုန်ကန်မှုကို စမ်းသပ်မှုဆယ်ခု၏ နောက်ဆုံးအဖွဲ့ သတ်မှတ်ထားသည်။ စမ်းသပ်မှုဆယ်ခုပါဝင်သော နှစ်နှစ်ကျ စမ်းသပ်ကာလကို တရားကနတာရ၌ သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်နှင့် ပေါင်းစပ်ထားခြင်းသည် 1838 နှင့် 1840 ကို ပုံဆောင်ဖော်ပုံပြု 1840 တွင် ဆယ်ရက်ကာလတစ်ခု ပါဝင်ခဲ့သည်။

အစုစုလပ်ဝ၏ တက်မမြောက်လာခြင်းသည် အော်စမန်နှင့်အတူ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက်နေ့၌ အစပျော့မှ ၁၃၃၇ ခုနှစ်တွင် လေးနှစ်ကျ ပိုင်းရံမှုဖြင့် အဆုံးသတ်သော သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်ကာလတစ်ရပ်ကို စတင်စေသည်။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက်နေ့သည် သမိုင်းပညာရှင်များက အော်တိုမန် အင်ပါယာ၏ တက်မမြောက်လာခြင်း၏ အစပျောက်ဟု သတ်မှတ်သော အဆင့်နှစ်ဆင့်အနက် ပထမအဆင့်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယအဆင့်မှာ ၁၃၀၁ ခုနှစ်ဖြစ်သည်။ ၁၂၉၉ နှင့် ၁၃၀၁ ခုနှစ်များရှိ နီကိုမီဒီယာနှင့် နီကေးယား စစ်ပွဲတို့၏ အဆင့်နှစ်ဆင့်သည် ၁၈၃၈ နှင့် ၁၈၄၀ တို့ကို ပုံဆောင်ဖော်ပုံပြုသည်။ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစသည် အဆုံးကို သရုပ်ဖော်ပြသည်။

နီကိုမီဒီယာနှင့် နီကေးယားတို့သည် မိမိတို့၏ သမိုင်းဆိုင်ရာ အကျဉ်းချုပ်အရာအသီးသီးအရ အရှေ့ရောမ၏ မျှော်ငြိမ်းအဖွဲ့ ယာယီတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ကွန်စတန်တီနိုပယ်သည် နောက်ဆုံး၌ အဒေါ် ၃၃၀ ခုနှစ်မှ ၁၄၅၃ ခုနှစ်တိုင်အောင် အရှေ့ရောမ၏ မျှော်ငြိမ်းဖြစ်လာခဲ့သည်။ နီကိုမီဒီယာနှင့် နီကေးယားတို့သည် ကွန်စတန်တီနိုပယ်၏ ပြိုငြိမ်းခြင်းကို ပုံရိပ်ဆောင်ပုံပြုသည်။ ထိုမျှများအားလုံးသည် အစုစုလပ်ဝ စစ်ပွဲတော်ဆိုးတိုက်ခိုက်မှုများကြောင့် ပြိုငြိမ်းခဲ့ကြပြီး၊ ထိုစစ်ဆင်ရေး၏ နိဂုံးချုပ်အဖွဲ့ အစုစုလပ်ဝသည် ပထမဦးစွာ နယ်မြေကို ထိန်းချုပ်ခဲ့ကာ ထိုနောက် မျှော်ငြိမ်းကို သိမ်းယူခဲ့သည်။

ပထမဆုံး ဝိုင်းရံမှုဖြစ်သော 1333 မှ 1337 အထိ လင်းနှစ်ကာလသည်၊ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှု အဆုံးသတ်ခဲ့သော 1449 မှ 1453 အထိ လင်းနှစ်ကာလကို ကိုယ်စားပြုသည်။ သုံးရာကျိးဆယ်တစ်နှစ်နှင့် ဆယ်ငါးရာ ကနောက်ပိုင်းတွင်၊ 1299 ခုနှစ် ဇူလိုင် 27 ရက်နှင့် 1449 ခုနှစ် ဇူလိုင် 27 ရက်တို့၏ သမိုင်းဤသော alpha history တွင် ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့၊ 'သုံးဆယ်နှစ်နှင့် လင်းဆယ်' ဟူသော လက္ခဏာများဖြင့် ကိုယ်စားပြုသော ပရောဖက်ဆိုင်ရာ အာဏာအောက်၌ Millerites တို့ 'ထမမြောက်' လာကပြည့်အခါ အစုစုလားကို ထိန်းချုပ်ထားခြင်းခံရသည်။ အစုစုလား၏ ထမမြောက်လာခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်၏ နောက်ဆုံးကာလ သတင်းပို့သူတို့၏ ထမမြောက်လာခြင်းတို့ကို 38 နှင့် 40 တို့၏ ကိန်းဂဏန်းဆိုင်ရာ ဆက်နွယ်မှုဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကိန်းဂဏန်းသင်္ကေတတစ်ခုဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသည်။

ဧကလေ အခန်း သုံးဆယ်ခုနှစ်တွင် အစုစုလားသည် သရော် ခြောက်သွေ့နေသော အရိုးတို့အပေါ်သို့ အသက်ရှူပေးခြင်းခံရသည့် အရှေ့လေ၏ သတင်းစကားဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ သူတို့သည် တန်ခိုးကျသော စစ်တပ်တစ်ရပ်ကဲ့သို့ ထ၍ ရပ်နိုင်ကပြန် ဖြစ်သည်။ ဧကလေ၏ သတင်းစကား ရောက်ရှိလာသောအခါ ထ၍ ရပ်ခြင်းသည် စတင်လေသည်။ ထိုသို့ပင် 1838 နှင့် 1840 ခုနှစ်များ၏ Millerite သမိုင်းတွင်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုသတင်းစကားသည် 9/11 တွင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီးမကပြီမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေဥပဒေ၌ ထိုအရိုးတို့သည် တန်ခိုးကျသော စစ်တပ်တစ်ရပ်ကဲ့သို့ ထ၍ ရပ်ကပြန်မည်။ နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်များ၌ ဘုရားသခင်၏ စစ်တပ်သည် အောင်မြင်သော အသင်းတော်အဖြစ် တည်ထောင်ခြင်းခံရသည်ကို 1838 နှင့် 1840 တို့က ပုံဆောင်ထားသည်။ 9/11 မှ တနင်္ဂနွေဥပဒေအထိကို 1840 မှ 1844 အထိက ပုံဆောင်ထားသကဲ့သို့၊ ၎င်းသည် 2023 ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ 31 ရက်မှ Nashville ၏ မီးလုံးများအထိ ကာလကိုလည်း ပုံဆောင်ထားသည်။

အရှေ့ရေမာမ

ကွန်စတန်တိုင် ပထမမြောက် (အကျိုးပြု) မှ အင်ပါယာကို ခွဲဝေခဲ့သောအချိန်မှစ၍ နောက်ဆုံး ကွန်စတန်တိုင်အထိသည် အရှေ့ရေမာမ၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုကမ္ဘာတွင် ထိုပရောဖက်ဆိုင်ရာ ကာလသည်၊ ကွန်စတန်တိုင် အကျိုးပြုနှင့် ကွန်စတန်တိုင် တစ်ဆယ့်တစ်မြောက်တို့အကြား တိုက်ရိုက် သွေးဆက်နွယ်မှု မရှိခဲ့သော်လည်း၊ သူတို့၏ အမည်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည့်အတိုင်း ပရောဖက်ဆိုင်ရာ သို့မဟုတ် သင်္ကေတဆိုင်ရာ အဖွဲ့နှင့် သားတစ်ဦးဖြင့် အမှတ်အသားပြုထားသည်။ ပထမနှင့် နောက်ဆုံး ကွန်စတန်တိုင်တို့ကိုလည်း ပရောဖက်ဆိုင်ရာအားဖြင့် အာလဖာနှင့် အိုမဂေါ သင်္ကေတများအဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားပြီး အဖ (အာလဖာ) သည် ကွန်စတန်တီနိုပယ်မြို့ကို မြို့ပြအဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့ကာ၊ သား (အိုမဂေါ) သည် ကွန်စတန်တီနိုပယ်မြို့ကို မြို့ပြအဖြစ် မရှိတော့သည့် ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုအတွင်း သေဆုံးခဲ့သည်။ အရှေ့ရေမာမ၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ ကာလကို ပထမနှင့် နောက်ဆုံး ကွန်စတန်တိုင်တို့က အမှတ်အသားပြုထားသည်။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက်တွင် စတင်ခဲ့သော နှစ် ၁၅၀ ကာလတွင် နှစ် ၃၈ ကာလတစ်ရပ် ပါဝင်ပြီး နှစ် ၄၀ ကပြီ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုတစ်ခုဖြစ် အဆုံးသတ်သည်။ ထိုဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုသည် ၁၄၄၉ မှ ၁၄၅၃ အထိကာလကို ပုံဆောင်ပေးသည်။ နှိုက်မီဒီယာ စစ်ဆင်ရေးသည် နယ်မြေတစ်ခုကို သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြင့် စတင်ခဲ့ပြီး ထိုနယ်မြေ၏ မြို့ပြကို သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ပထမနှင့် နောက်ဆုံး ကွန်စတန်တိုင်တို့ကဲ့သို့ပင်၊ နှိုက်မီဒီယာကို သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် အဖတစ်ဦး (ပထမ) ဖြင့် စတင်ခဲ့ပြီး သားတစ်ဦး (နောက်ဆုံး) ဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

လင်းနှစ်

၁၄၄၉ ခုနှစ်တွင် Constantine the last ၏ အရှက်ခွဲခံရခြင်းမှ စ၍ ၁၄၅၃ ခုနှစ်တွင် Constantinople ကို ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်၍ ကျဆုံးသွားသည်အထိ ရေတွက်သည့် တစ်ရာငါးဆယ်နှစ်ကာလ၏

အစောပိုင်းအပိုင်းတွင် လေးနှစ်ကပြပိုင်းရိုက်ခိုက်မှုတစ်ရပ် ရှိခဲ့သည်။ ဒုတိယအမင်ဂလာကို ကိုယ်စားပြုသော နှစ်သုံးရာ ကိုးဆယ့်တစ်နှစ်နှင့် ဆယ့်ငါးရက် အချိန်ပရောဖက်ပျံ့ကန်သည် ၁၄၄၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၂၇ ရက်တွင် စတင်၍ ၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ် ၁၁ ရက်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက်သည် Sister White က “ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို ဘုန်းထင်ရှားစွာ ထင်ရှားဖော်ပြခြင်း” ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့သော လေးနှစ်တာကာလ၏ အစကို မှတ်သားပေးသည်။

“တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကား ကပြသောခြင်း၌ ပူးပေါင်းသော ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ၏ ဘုန်းတော်အားဖြင့် ကမ္ဘာမမြတ်လုံးလုံးကို ထွန်းလင်းစေရမည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးသို့ ပြန့်နှံ့သည့် အတိုင်းအတာနှင့် ယခင်က မတွေ့မကျဖြူးသည့် တန်ခိုးအာနာဒ်တော်ပါသော အမှတ်တစ်ရပ်ကို ဤနေရာတွင် ကြိုတင်ဟောပြောထား၏။ 1840-44 ခုနှစ်များအတွင်းရှိ အာဒိဗလုပ်ရှားမှုသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို ဘုန်းအသရေထင်ရှားစွာ ဖော်ပြသော အမှုဖြစ်ခဲ့သည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မစ်ရှင်ဌာနတိုင်းသို့ သယ်ဆောင်ကပြသောကပြပြီး အချို့သော နိုင်ငံများတွင်လည်း ဆယ့်ခြောက်ရာစု ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကာလမှစ၍ မည်သည့်နိုင်ငံမျှ မျက်မမြင်တွန့်ခဲ့ရခြင်းမရှိသည့် အတိုင်းအတာအထိ ဘာသာရေးစိတ်ဝင်စားမှုကြီးမားစွာ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဤအရာများကို တတိယကောင်းကင်တမန်၏ နောက်ဆုံးသတ်ပေးချက်အောက်၌ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အင်အားကြီးမားသော လုပ်ရှားမှုက ကျော်လွန်သွားမည်ဖြစ်သည်။” The Great Controversy, 611.

အစုစုလာမိသည် ၁၈၄၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ထိန်းချုပ်တားဆီးခြင်းခံရပြီး ထိုနောက် လေးနှစ်ကပြကာလတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုကာလသည် ပင်တကွေ့တုတပွဲနှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် သွန်းလောင်းခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ 9/11 တွင် တတိယအမင်ဂလာ၏ အစုစုလာမိက နယူးယောက်မြို့၏ “အဆောက်အအုံကြီးများ” ကို ထိမှန်ချိန် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈ ၏ အားကြီးသောကောင်းကင်တမန် ဆင်းသက်လာခြင်းနှင့်လည်းကောင်း ကိုက်ညီသည်။ 9/11 သည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကာလ စတင်ခြင်းကို အမှတ်အသားပြုသည်။ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းသည် အချိန်ကာလတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ထိုတံဆိပ်ခတ်ခြင်းကာလ၏ အဆုံးသတ်၌လည်း ထိုကာလ၏ အစပြုခြင်းတွင် ရှိသော လက္ခဏာများကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ 9/11 တွင် ခရစ်တော် ဆင်းသက်လာသောအခါ၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် နောက်ဆုံးသော တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကာလ စတင်ချိန်၌ သက်သေနှစ်ပါးကို ထမမြောက်စရန် မိကုခလေ ဆင်းသက်လာခြင်း၏ ပုံသဏ္ဌာန်အဖြစ် ဖြစ်စေခဲ့သည်။

နိနဝေ၏ စစ်ပွဲဖြစ်သော သောချက်သည် အစုစုလာမိ၏ အမျိုးမျိုးသော လွတ်တင်ခြင်းများကို ကိုယ်စားပြု၍၊ ထိုလွတ်တင်ခြင်းများက အရှေ့ရောမကို 1453 ခုနှစ်တွင် လက်ကွေ့မည်ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် ၁၀ ၌ ဖော်ပြထားသော “ငါးလ” ဟူသည့် တစ်ရာငါးဆယ်နှစ်အတွင်းတွင်၊ အစပိုင်းနှင့် အဆုံးပိုင်း နှစ်ဖက်စလုံး၌ လေးနှစ်ကာလတစ်ရပ် ပါဝင်သည်။ ထိုလေးနှစ်ကာလ နှစ်ရပ်သည် နှစ်သုံးရာကိုးဆယ့်တစ်နှစ်နှင့် တစ်ဆယ့်ငါးရက်၏ အဆုံးသတ်နှင့် ဆက်နွယ်နေပြီး၊ ထိုအဆုံးသတ်သည် 1840 ခုနှစ်မှ 1844 ခုနှစ်အထိရှိသော လေးနှစ်ကာလတစ်ရပ်ကို အမှတ်အသားပြု၍၊ ထိုကာလအတွင်း ခရစ်တော်သည် “မိမိ၏ ဘုန်းတော်ဖြင့် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးကို အလင်းပေးမည်” ဖြစ်သည်။ 1844 ခုနှစ်တွင် ပရောဖက်ပျံ့ကန်ကို ထပ်မံအသုံးမပြုဘဲ ကြောင်း၊ အကြောင်းမှာ အချိန်သည် “နောက်တဖန် မရှိတော့” မည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်နှင့် ၎င်းအတွင်းရှိအရာခပ်သိမ်းကိုလည်းကောင်း၊ မြေကြီးနှင့် ၎င်းအတွင်းရှိအရာခပ်သိမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပင်လယ်နှင့် ၎င်းအတွင်းရှိအရာခပ်သိမ်းကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းတော်မူသော၊ ကာလအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူအားဖြင့် ကျိန်ဆို၍၊ အချိန်ကာလမရှိတော့ဟု ဆိုလေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း

၁၃၃၃ မှ ၁၃၃၇ အထိ၊ ၁၄၄၉ မှ ၁၄၅၃ အထိ၊ ၁၈၄၀ မှ ၁၈၄၄ အထိ

လင်းနှစ်ကာလများ၏ ထိုသုံးကဏ္ဍသုံးသည် 9/11 မှ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေအထိရှိသော
တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကာလနှင့် ကိုက်ညီသကဲ့သို့၊ 2023 ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ 31 ရက်မှစ၍ Nashville ၏
မီးလုံးများကို ပို့ဆောင်ရန် အစုစုလားကို တစ်ဖန်လွှတ်ပေးသည့်အချိန်အထိ
ကိုယ်စားပြုပုံပြားသော 9/11 မှ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေအထိ၏ ဖရက်တယ်နှင့်လည်း
ကိုက်ညီကပြသည်။

၂၀၂၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်မှ နက်ရှိုင်းလ်၏ မီးလုံးများတိုင်အောင်ရှိသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်
ဖရက်တယ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို၊ ၉/၁၁ မှ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေတိုင်အောင်ရှိသော တံဆိပ်ခတ်ရာကာလနှင့်
အားလုံးညီညွတ်သော လင်းနှစ်စီပါဝင်သည့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သုံးခုအားဖြင့် ပုံစံတင်ပြထားသည်။
ထိုကဏ္ဍတွင် သက်သေခံလေးပါးက ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်မှ
နက်ရှိုင်းလ်တိုက်ခိုက်မှုတိုင်အောင်ရှိသော သမိုင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြပြုပြင်
ထိုသက်သေခံတစ်ပါးစီအတွက် “သေချာက” ဖြစ်သည့်အရာမှာ နိဒ္ဒါစော၊ စစ်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ 1333၊
1449၊ 1840 နှင့် 9/11 တို့သည် အားလုံး အလှည့်အပြောင်းမှတ်တိုင်များ— “သေချာများ” —
ဖြစ်ကပြသည်။

အတိတ်ကာလ၏ သမိုင်းမှ သင်ယူရမည့် သင်ခန်းစာများရှိကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်
ဘုရားသခင်သည် ယခင်က လုပ်ဆောင်တော်မူခဲ့သည့် လမ်းကဏ္ဍတစ်ခုတည်းအတိုင်း
ယခုလည်း လုပ်ဆောင်တော်မူကဏ္ဍတစ်ခုကို နားလည်နိုင်ကပြရန် ဤအရာများအပေါ်
အာရုံစိုက်စေခြင်းဖြစ်၏။ ဒေသဥယျာဉ်တွင် အာဒံအား ဧဝံဂေလိတရားကို ပထမဦးဆုံး
ကပြောခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ အစဉ်အမြဲ ဖြစ်ခဲ့သကဲ့သို့ ယခုလည်း ကိုယ်တော်၏ လက်တော်ကို
ကိုယ်တော်၏ အမှုတော်၌လည်းကောင်း၊ လူမျိုးတို့အကဲဖြတ်၍လည်းကောင်း ထင်ရှားစွာ မပြေတော့ရ၏။

“လူမျိုးများ၏ သမိုင်း၌လည်းကောင်း၊ အသင်းတော်၏ သမိုင်း၌လည်းကောင်း
အလှည့်အပြောင်းဖြစ်သော ကာလများ ရှိကပြသည်။ ထိုကဲ့သို့ မတူကွဲပြားသော
အကျပ်အတည်းကာလများ ရောက်ရှိလာသောအခါ ဘုရားသခင်၏ အုပ်ထိန်းတော်မူခြင်းအရ
ထိုအချိန်အတွက် အလင်းကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုအလင်းကို လက်ခံလျှင် ဝိညာဉ်ရေးရာ တိုးတက်မှု
ရှိလာသည်။ ထိုအလင်းကို ပယ်ချလျှင် ဝိညာဉ်ရေးရာ ကျဆင်းယိုယွင်းမှုနှင့်
သင့်ဘာပျက်ကဲ့သို့သော ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းတို့ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာကပြသည်။
သခင်ဘုရားသည် မိမိ၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ယခင်က ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသော ဧဝံဂေလိတရား၏
ထိုးစစ်ဆန်သော လုပ်ငန်းကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂတ်၌လည်း နောက်ဆုံးသော
ပဋိပက္ခပိတ်သိမ်းချိန်တိုင်အောင် မည်သို့ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်မည်ကိုလည်းကောင်း
ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပြီ။ ထိုအချိန်တွင် စာတန်ဆိုင်ရာ အင်အားစုများသည် မိမိတို့၏ နောက်ဆုံးသော
အံ့ဖွယ်ထူးဆန်းသည့် လုပ်ရားကို ပြုလုပ်ကပြမည်။” Bible Echo, August 26, 1895.

နီကိုမီဒီယာ

ဒီယိုကလီတီယန်သည် ၂၈၄ ခုနှစ်တွင် ဧကရာဇ်ဖြစ်လာပြီးနောက်၊ ၂၉၃ ခုနှစ်တွင် အင်ပါယာကို
ဥပဒေအရ အရှေ့နှင့် အနောက်ဟူ၍ ခွဲဝေကာ တက်ထရာခီ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို တည်ထောင်သောအခါ၊
နီကိုမီဒီယားကို ရာမအင်ပါယာ၏ အရှေ့မြောက်အစွန် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ နီကိုမီဒီယားသည်
ဆယ်စုနှစ်အတော်များများကပြ အရှေ့ဘက်ဒေသရှိ အဓိက အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် စစ်ရေးမြှင့်တင်မှု
ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကွန်စတန်တိုင် မဟာမင်းကြီးသည်လည်း အနီးအနားရှိ ဘိုင်ဇန်တီယမ်တွင်

မျိုပြာဇ်သစ် တည်ဆောက်ရန် ဆုံးဖြတ်မီ (၎င်းကို ၃၃၀ ခုနှစ်တွင် ကွန်စတန်တီနိုပယ်ဟု အမည်ပေးခြင်းခံရသည်) ယင်းကို အခြေစိုက်စခန်းအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ကွန်စတန်တီနိုပယ်သည် အဓိက မျိုပြာဇ်ဖြစ်လာပြီးနောက်တွင်ပင် နီကိုမီးဒီးယားသည် မာမာရာပင်လယ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းရိုးတန်းပေါ်တွင် မဟာဗျူဟာကျစွာ တည်ရှိသော ဒေသဆိုင်ရာ အဓိကဗဟိုဌာနတစ်ခုအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် ရောမ သို့မဟုတ် ကွန်စတန်တီနိုပယ်ကိုသို့ အမတ်များမျိုပြာဇ်မဟုတ်သော်လည်း၊ ရောမသမိုင်း၏ အရေးပါသော ကူးပြောင်းကာလတစ်ခုအတွင်း နီကိုမီးဒီးယားကို အရှေ့မျိုပြာဇ်အဖြစ် တရားဝင် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်တစ်ရာငါးဆယ်၏ အစတွင် အရှေ့ရောမ၏ မျိုပြာဇ်တစ်ခုသည် သိမ်းပိုက်ခြင်းခံရပြီး အဆုံးတွင်လည်း အရှေ့ရောမ၏ မျိုပြာဇ်တစ်ခုသည် သိမ်းပိုက်ခြင်းခံရသည်။ ထိုသိမ်းပိုက်ခြင်း နှစ်ကိမြစ်လုံးတွင် ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့မှု ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဒိုင်အိုကလီရှန်

ဒိုင်အိုကလီတီယန် ဘုရင်မင်းမတ်သည် အဒေ ၂၉၃ ခုနှစ်တွင် တက်ထရာခီ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို အကောင်အထည်ဖော်သောအခါ နီကိုမီးဒီးယားကို ရောမအင်ပါယာ၏ အရှေ့ပိုင်းမျိုပြာဇ်အဖြစ် တရားဝင် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ တက်ထရာခီ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်သည် အင်ပါယာကို အနောက်ပိုင်းနှင့် အရှေ့ပိုင်းဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲထားသော စနစ်ဖြစ်ပြီး အရှေ့နှင့် အနောက် နှစ်ဖက်စလုံးတွင် အကျိုးပြုရန် ဘုရင်မင်းမတ် (Augusti) တစ်ပါးနှင့် အငယ်တန်း ဘုရင်မင်းမတ် (Caesar) တစ်ပါးစီ ပါဝင်သဖြင့် "တက်ထရာခီ" ဟူသော စကားလုံးက ကိုယ်စားပြုသော လေးပါးအရအတွက် ပညွှံ့စုံလာခဲ့သည်။

အာလဖနှင့် ဩမဂေါ

ဒိုင်အိုကလီရှန်သည် စမရနာအသင်းတော်၏ အိုမီဂါသင့်ကတေဖြစ်ပြီး နီရှိုသည် အာလဖာသင့်ကတေဖြစ်သည်။ ကွန်စတန်တိုင် မဟာသည် ပရေဂမုအသင်းတော်၏ အာလဖာသင့်ကတေဖြစ်ပြီး ဂျတ်စတီနီယန်သည် အိုမီဂါသင့်ကတေဖြစ်သည်။

ရောမနိုင်ငံကို အရှေ့နှင့် အနောက်ဟူ၍ "ဥပဒေကြမ်းဆိုင်ရာ" ခွဲဝေခြင်း (ထိုအခြေအနေသည် မတည်မခြံ) ကို ဒိုင်ယိုကလီရှန်က အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ပြီး ရောမနိုင်ငံကို အရှေ့နှင့် အနောက်ဟူ၍ ပရောဖက်ပျံ့ချက်ဆိုင်ရာ ခွဲဝေခြင်းကို ကွန်စတန်တိုင်က အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ စမရနာဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ညည်းပန်းနှံပတ်ခြင်း၏ ဒုတိယ သင့်ကတေဆိုင်ရာ အသင်းတော်၏ သမိုင်းကာလအတွင်း ရောမနိုင်ငံသည် ဥပဒေကြမ်းဆိုင်ရာအရ အရှေ့နှင့် အနောက်သို့ ခွဲဝေခံရခဲ့ပြီး ပရေဂမုနှင့် ကိုယ်စားပြုထားသော အလျှော့အတင်းပျံ့ခြင်း၏ တတိယ သင့်ကတေဆိုင်ရာ အသင်းတော်၏ သမိုင်းကာလအတွင်း ရောမနိုင်ငံသည် ပရောဖက်ပျံ့ချက်ဆိုင်ရာအရ အရှေ့နှင့် အနောက်သို့ ခွဲဝေခံရခဲ့သည်။ ၂၉၃ သည် အာလဖာဖြစ်၍ ၃၃၀ သည် အိုမဂေါဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အဒေ ၃၃၀ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကွန်စတန်တိုင် မဟာမင်းကြီးသည် ကွန်စတန်တီနိုပယ်ကို အင်ပါယာ၏ မျိုပြာဇ်အဖြစ် အပ်နှံသတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၉၃ တွင် ဒိုင်အိုကလီရှန် ပြုလုပ်ခဲ့သော ဥပဒေဆိုင်ရာ ခွဲခြားမှုသည်၊ ထိုနောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပညွှံ့တွင်းစစ်ကြောင့် ခရစ်နှစ် ၃၁၃ ရှိ မီလန်အမိန့်ပန်တမ်း (Edict of Milan) ထုတ်ပြန်သည့်အချိန်အထိ ပြုကြသွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အရှေ့ဘက်၏ ကွန်စတန်တိုင်နှင့် အနောက်ဘက်၏ လီစီနီယပ်တို့က မီလန်အမိန့်ပန်တမ်းကို ထုတ်ပြန်၍ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ဥပဒေအရ ခွင့်ပြုပေးခဲ့ကြပြီး ဤသို့ဖြင့် ညှိနှိုင်းအုပ်ချုပ်သော အုပ်စိုးရှင် လေးဦး၏ စနစ်ဖြစ်သည့် တက်ထရာခီ (Tetrarchy) ကို အမှန်တကယ် အဆုံးသတ်စေခဲ့သည်။ ထိုစနစ်သည် အဓိက အာဏာနှစ်ရပ်အကြား တိုက်ပွဲဝင်ပိုင်းဆိုင်ရာအဖြစ် ပြုကြသွားခဲ့သည်—အနောက်ဘက်တွင် ကွန်စတန်တိုင်၊ အရှေ့ဘက်တွင် လီစီနီယပ် ဖြစ်သည်။ ပြုလုပ်မှုကို

ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သော ထိုဥပဒေဆိုင်ရာ ခွဲခြားမှုသည် ခွဲခြားမှုတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ နှစ်ဆယ်နှစ်ကာလကို ကိုယ်စားပြုသကဲ့သို့၊ ထိုခွဲခြားမှုနှစ်ခုစလုံးသည်လည်း စနစ်၏ ပြုပြင်မှုကို အလျင်အမြန် ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

စမုရနာအသင်းတော်၏ကာလသည် ရောမမျိုးဖြူဖွားသော မဟာမီးလောင်မှုကို နရိုက်က ခရစ်ယာန်များကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရန် အသုံးပြုခဲ့ပြီး၊ ထိုမီးကို ခရစ်ယာန်များက စတင်လောင်ကျွမ်းစေသည်ဟု နရိုက်က စွပ်စွဲခဲ့သည့် ခရစ်နှစ် ၆၄ ခုနှစ်တွင် နရိုက်နှင့်အတူ စတင်ခဲ့သည်။ နရိုက်သည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၏ အစကို အမှတ်အသားပြုသကဲ့သို့ နောက်ဆုံးကာလ၏ အဆုံးသတ်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကိုလည်း ပုံရိပ်ဖော်ပြသည်။ ထိုနောက်ဆုံးညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုသည် စုံစမ်းစစ်ဆေးကာလ ပိတ်သိမ်းသည့်အချိန်တိုင်အောင် ဆက်လက်တည်ရှိပြီး၊ ထိုအချိန်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် ကူညီမည့်သူ မရှိဘဲ အဆုံးသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၏ ပထမကာလသည် ရောမ၏ မီးလောင်ခြင်းနှင့်အတူ စတင်ခဲ့ပြီး၊ ရောမ၏ မီးလောင်ခြင်းနှင့်အတူ အဆုံးသတ်သည်။

သင်မမြဲခဲ့သော သားရဲပေါ်ရှိ ဦးချိုဆယ်ချောင်းတို့သည် ပညွှတ်တန်ဆာမကို မုန်းကဲသြိမ့်မည်။ သူမကို ပျက်စီးလွှင့်ပင့်ဖမ်းစေ၍ အဝတ်မဲ့စေကာသြိမ့်မည်။ သူမ၏ အသားကို စားကဲသြိမ့်မည်။ သူမကိုလည်း မီးဖြင့် လောင်ကျွမ်းစေကာသြိမ့်မည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၁၆။

စမုရနာအသင်းတော်၏ကာလသည် ရောမမျိုးဖြူ မီးလောင်မှုကိုဖြစ်ပွားခဲ့သောအချိန်ကို နရိုက်က ခရစ်ယာန်များကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရန် အသုံးပြု၍၊ မီးလောင်မှုကိုလည်း သူတို့က စတင်ခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့သည့် ခရစ်နှစ် ၆၄ ခုနှစ်တွင် နရိုက်နှင့်အတူ စတင်ခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာငါးဆယ် ကြာပြီးနောက် ၎င်းသည် မီလန်အမိန့်စာဖြင့် ခရစ်နှစ် ၃၁၃ ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ “အမိန့်စာ” သည် ဒိုင်အိုကလီရှန်၏ တရားဝင် ပိုင်းခြားမှုဖြင့် စတင်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ဆယ်ကာလ၏ အဆုံးဖြစ်သကဲ့သို့၊ နရိုက်နှင့်အတူ စတင်ခဲ့သော စမုရနာ၏ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာငါးဆယ်ကာလ၏ အဆုံးလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ စမုရနာအသင်းတော်နှင့် နရိုက်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာငါးဆယ်ကြာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကာလအတွင်း၊ ဒိုင်အိုကလီရှန်ကဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော အဆိုးရွားဆုံး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ဆယ်နှစ်လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထို ဆယ်နှစ်ကြာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုသည် ခရစ်နှစ် ၂၉၃ ခုနှစ်တွင် အင်ပါယာကို တရားဝင် ပိုင်းခြားခဲ့သော သူ၏ လုပ်ရပ်ဖြင့် စတင်ခဲ့သည့် ဒိုင်အိုကလီရှန်၏ နှစ်နှစ်ဆယ်ကာလ၏ နောက်တစ်ဝက်ဖြစ်သည်။ ခရစ်နှစ် ၂၉၃ ခုနှစ်တွင် ဒိုင်အိုကလီရှန်က အရှေ့နှင့် အနောက်ဟူ၍ တရားဝင် ပိုင်းခြားခြင်းမှ စတင်ကာ၊ ဆယ်နှစ်စီ နှစ်ကာလဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော နှစ်နှစ်ဆယ်ကာလတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ဒိုင်အိုကလီရှန်သည် အင်ပါယာကို အရှေ့နှင့် အနောက် ဟူ၍ ဥပဒေအရ ပိုင်းခြားတည်ဆောက်ခဲ့သဖြင့်၊ ထိုသို့ပုံခြားသည် ကွန်စတန်တိုင်နီက ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ ပိုင်းခြားမှု၏ ပုံဆောင်သဘာဝကို ထင်ဟပ်စေသည်။ ဒိုင်အိုကလီရှန်၏ ပိုင်းခြားမှုမှာ အရှေ့နှင့် အနောက် ဟူ၍ ဖြစ်သော်လည်း၊ ၎င်းတွင် အရှေ့ဘက်၌ အုပ်စိုးရှင် နှစ်ဦးနှင့် အနောက်ဘက်၌လည်း အုပ်စိုးရှင် နှစ်ဦး ပါဝင်ခဲ့သည်။ ဒေသတစ်ခုစီအတွက် အဓိက အုပ်စိုးရှင် တစ်ဦးနှင့် ဒုတိယ အုပ်စိုးရှင် တစ်ဦး စီ ရှိခဲ့သည်။ 303 ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ 23 ရက်နေ့တွင် ဒိုင်အိုကလီရှန်သည် ခရစ်ယာန်များကို ဆန့်ကျင်သော “အမိန့်ပဋိတမ်း” များအနက် ပထမဆုံးသော တစ်ရပ်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီး၊ ယင်းသည် ရောမအင်ပါယာအတွင်းရှိ ခရစ်ယာန်များအပေါ် အပြင်းထန်ဆုံးနှင့် အကျယ်ပြန့်ဆုံးသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ဖြစ်ခဲ့သည့် ကြီးမားသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု (Great Persecution) — (ဒိုင်အိုကလီရှန်ခေတ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုဟုလည်း ခေါ်သည်) — ၏ အစပုံခြားကို အမှတ်အသားပုံခြားသည်။

စမုရနအသင်းတော်၏ ကောင်းကင်တမန်ထံသို့ ရှေးလောက။ “သခွဲပျိုးမှ အသက်ရှင်တော်မူသော ပဌမနှင့် နောက်ဆုံးတော်မူသောအရှင်က ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သင်၏အကျင့်တို့ကို၎င်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို၎င်း၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်ခြင်းကို၎င်း ငါသိ၏။ (သို့ရာတွင် သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏) မိမိတို့ကိုယ်ကို ယုဒလူဟု ဆိုသော်လည်း မဟုတ်ဘဲ စာတန်၏ ဗမာန်အသင်းဖြစ်ကြသောသူတို့၏ ပြစ်မှားပြောဆိုခြင်းကိုလည်း ငါသိ၏။ သင်ခံရမည့် အမှုအရာတို့ကို မကင်းရှင်းနှင့်။ ကြည့်ရှုလော့၊ သင်တို့သည် စမ်းသပ်ခြင်းခံရမည်အကဲဖြင့် မာရ်နတ်သည် သင်တို့ထံမှ အချို့ကို ထောင်ထဲသို့ ပစ်ချလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သခွဲခြားတိုင်အောင် သစ္စာရှိလော့၊ ထိုအခါ ငါသည် သင့်အား အသက်သရဖူကို ပေးမည်။ နားရှိသောသူသည် ဝိညာဉ်တော်က အသင်းတော်တို့အား မိန့်တော်မူသောစကားကို နားထောင်လော့။ အောင်မြင်သောသူသည် ဒုတိယသခွဲခြား၏ အနုတရားကို မခံရ။” ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၂:၈-၁၀။

ဒိုင်အိုကလီရန်၏ အမှုဆောင်ခံသူများ (အထူးသဖြင့် ဂလရီယု) လက်ထက်တွင် မဟာညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသည် အဒေါ် 313 ခုနှစ်အထိ ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့ပြီး ထိုနှစ်တွင် မီလန်အမိန့်တော်အားဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ စမုရနအသင်းတော်က ကိုယ်စားပြုသော ပရောဖက်ကာလ၏ အဆုံးပိုင်းညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုဖြစ်သည့် ဒိုင်အိုကလီရန်ကို ပုံဖော်ပြသသည့် အယ်လ်ဖာသင်္ကတေမှာ နုရီဖြစ်သည်။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသည် အရှင်ဘုရား၏ ကွန်စတန်တိုင်နှင့် အနောက်ဘက်၏ လီစီနီယုတို့အကြား နိုင်ငံရေးအရ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းတစ်ရပ်နှင့် စာချုပ်တစ်ရပ်အားဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ အဒေါ် 313 ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကွန်စတန်တိုင်နှင့် လီစီနီယုတို့သည် မီလန်မြို့၌ တွေ့ဆုံကာ မီလန်အမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ကြပြီး ထိုအမိန့်တော်သည် ခရစ်ယာန်များ (နှင့် အခြားသူများ) အတွက် အင်ပါယာတစ်လျှောက် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ သည်းခံခွင့်ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံရေးမိတ်ဖက်ဆက်ဆံရေးကို ခိုင်မာစေရန်အတွက် လီစီနီယုသည် ထိုတွဲဆုံမှုအတွင်း သိုမဟုတ် ထိုအချိန်ဝန်းကျင်၌ ကွန်စတန်တီယာ (ကွန်စတန်တိုင်၏ မိခင်တူဖခင်ကဲ့သို့) နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ဤလက်ထပ်မှုသည် ရောမနည်းလမ်းဆန်သော နိုင်ငံရေးမဟာမိတ်ဖွဲ့မှုတစ်ရပ်၏ ပုံမှန်ဥပမာတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ဧကရာဇ်နှစ်ပါးအကြား သဘောတူညီချက်ကို အတည်ပြုခြင်းမရှိဘဲ နှစ်ပါးစလုံး၏စွာရှိခဲ့သော ပြည်တွင်းစစ်များနောက်ပိုင်း အင်ပါယာကို ယာယီတည်ငြိမ်စေရန် အထောက်အကူပြုခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုမဟာမိတ်ဖွဲ့မှုသည် ကြာရှည်မခံခဲ့ပေ။ နောက်ပိုင်းတွင် ကွန်စတန်တိုင်နှင့် လီစီနီယုတို့သည် အချင်းချင်း စစ်တိုက်ကြပြီး အဒေါ် 324 ခုနှစ်တွင် ကွန်စတန်တိုင်က လီစီနီယုကို အနိုင်ယူကာ တစ်ဦးတည်းသော အုပ်စိုးရှင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နီရိုမူ ကွန်စတန်တိုင်နီအထိ စမုရန၏ ပရောဖက်ပြုကာလ နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်သည် ပြည့်စုံခဲ့ပြီး ၃၁၃ ခုနှစ်တွင် အလျှော့အတင်း၏ အသင်းတော်ဖြစ်သော ပရောမု၏ အသင်းတော်က စတင်ကာ၊ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် သာယာသီရ၏ အသင်းတော်နှင့်အတူ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ စမုရန၏ နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်သည် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၏ ကာလတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုပြီး ထို အလုံးစုံကာလ၏ အဆုံးပိုင်းတွင် ဒိုင်အိုကလီရန်၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ဖော်ပြထားသော “ဆယ်ရက်” (ဆယ်နှစ်) ကို ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။ ထိုတွင် အဆိုးရွားဆုံးသော နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကာလသည် အလုံးစုံကာလတစ်ရပ်လုံး၏ ဖရက်တယ်တစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုဆယ်နှစ်သည် နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်၏ ဖရက်တယ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုဆယ်နှစ်သည် နီရို၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၏ အိုမီဂါကို ကိုယ်စားပြုပြီး ၎င်းတို့၏ အဆုံးတွင် အင်ပါယာကို အရှေ့နှင့် အနောက်ဟူ၍ အိုမီဂါပိုင်းခြားခြင်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

လက်ထပ်ခြင်းနှင့် ကွာရှင်းခြင်း

စမုရနာကာလသည် ရတနာမုဒြာမြီးလောင်မှ ဖြစ်ပွားခဲ့သော အဒေါ် 64 ခုနှစ်တွင် စတင်၍၊ နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်ကပြီဖြစ်သော အဒေါ် 313 ခုနှစ်တွင် မိလန်အမိန့်တော်နှင့် အရှေ့နှင့်အနောက်တို့၏ နိုင်ငံရေးအရ အိမ်ထောင်ဖက်ခွဲဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၏ ဆယ်နှစ်ပုံစံတူပုံငယ်ကာလသည် အဒေါ် 303 ခုနှစ်တွင် စတင်၍၊ အဒေါ် 313 ခုနှစ်တွင် မိလန်အမိန့်တော်နှင့် အရှေ့နှင့်အနောက်တို့၏ နိုင်ငံရေးအရ အိမ်ထောင်ဖက်ခွဲဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ဒိုင်အိုကလီးရှန်က အဒေါ် 293 ခုနှစ်တွင် အရှေ့နှင့်အနောက်တို့ကို ဥပဒေအရ ခွဲခြားသတ်မှတ်ခြင်းဖြင့် စတင်ခဲ့သော အနှစ်နှစ်ဆယ်ကာလသည်၊ အဒေါ် 313 ခုနှစ်တွင် အရှေ့နှင့်အနောက်တို့၏ နိုင်ငံရေးအရ အိမ်ထောင်ဖက်ခွဲဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ အဒေါ် 313 ခုနှစ်တွင် အရှေ့နှင့်အနောက်တို့အကဲဖြင့် ချုပ်ဆိုခဲ့သော အိမ်ထောင်ရေးသဘာဝတူစာချုပ်သည်၊ အဒေါ် 324 ခုနှစ်တွင် ကွာရှင်းခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကွန်စတန်တိုင်သည် အနောက်၏ လီစီနီယပ်စ်ကို အနိုင်ယူ၍ ရတနာ၏ တစ်ဦးတည်းသော အုပ်စိုးရှင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အဒေါ် 324 ခုနှစ်၏ ပရောဖက်ပျံ့ပြားသော ကွာရှင်းခြင်းသည်၊ အဒေါ် 321 ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံး တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေ ထုတ်ပြန်ပြီးနောက် သုံးနှစ်အကဲဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

၃၁၃ ခုနှစ်မှ ၃၃၀ ခုနှစ်အထိရှိသော ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကာလသည် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ လက်ထပ်ခြင်းတစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်ပြသပြီး စမုရနာနှင့် နရေဂျီက ကိုယ်စားပြုသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၏ အဆုံးသတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရေဂျီက ကိုယ်စားပြုသော အလှူငွေအတင်းနှင့် သဘာဝတူညီမှု၏ အသင်းတော်ခေတ်၏ အစပျံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြသည်။ ၃၁၃ ခုနှစ်တွင် ထိုလက်ထပ်ခြင်းနှင့်အတူ ပရေဂျီ၏ အစပျံ့ခြင်းနောက်တွင်၊ ၃၂၁ ခုနှစ် ပထမ တနင်္ဂနွေဥပဒေ၌ စတင်ခဲ့သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၏ အစပျံ့ခြင်းက လိုက်လာသည်။ ထိုနောက် ၃၂၄ ခုနှစ်၏ ပရောဖက်ဆန်သော ကွာရှင်းခြင်းက လိုက်လာခဲ့ပြီး ထိုအရာသည် အရှေ့နှင့် အနောက်ကို ကွန်စတန်တိုင်၏ လက်အောက်၌ အင်ပါယာတစ်ခုတည်းအဖြစ် ပေါင်းစည်းစေခဲ့သည်။ ခြောက်နှစ်အကဲဖြင့် ၃၃၀ ခုနှစ်တွင် အရှေ့နှင့် အနောက်ဟူသော ခွဲခြားမှုကို ပရောဖက်ဆန်စွာ ထပ်မံပြသခဲ့သည်။ ထိုဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကာလသည် ပရောဖက်သမိုင်းတွင် ၅၃၈ ခုနှစ်၌ သီယာတရအသင်းတော် ပေါ်ထွန်းလာသည်အထိ ဆက်လက်တည်ရှိမည့် ပရေဂျီအသင်းတော်၏ အယ်လ်ဖာကာလကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအယ်လ်ဖာကာလသည် ၃၃၀ ခုနှစ်မှ ၅၃၈ ခုနှစ်အထိကာလ၏ အဆုံးတွင် ရှိမည့် အိုမီဂါသမိုင်းတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ပရေဂျီ၏ အိုမီဂါသမိုင်းသည် ၄၉၆၊ ၅၀၈ နှင့် ၅၃၃ ခုနှစ်များ၏ ကာလကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ဆယ့်ခုနစ်နှစ်

ရာဖီယာစစ်ပွဲနှင့်ဆက်နွယ်သော ပတိုလမဲသည် “ဆယ့်ခုနစ်နှစ်” အုပ်စိုးခဲ့ပြီး ရာဖီယာစစ်ပွဲနှင့် ပါနီယံစစ်ပွဲအကြားတွင်လည်း “ဆယ့်ခုနစ်နှစ်” ရှိခဲ့သည်။ ထိုဆယ့်ခုနစ်နှစ်တို့သည် သင့်ကတေအရ 313 ခုနှစ်မှ 330 ခုနှစ်အထိရှိသော ဆယ့်ခုနစ်နှစ်နှင့် ကိုက်ညီကြသည်။ နရေဂျီ၏ စမုရနာနှင့်ဆက်နွယ်သော နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်က ပရေဂျီအသင်းတော်၏ ပထမဆယ့်ခုနစ်နှစ်သို့ ဦးတည်စေခဲ့ပြီး ဒီယလေ အခန်း ၈၊ အပိုဒ် ၁၄ ၏ နှစ် ၂၃၀၀ အစပျံ့ရာ အမှတ်ဖြစ်သည့် BC 457 ခုနှစ်တွင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော တတိယအမိန့်တော်မှ စတင်သည့် နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်နှင့် ဆက်စပ်နေသည်။ ထိုအရာသည် အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အခြေခံနှင့် ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ဖြစ်သည်။ နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်ဖြစ်သော သက်သေခံနှစ်ပါးသည် 1776 ခုနှစ်တွင် စတင်၍ ယခုနှစ် 2026 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်မည့် သမ္မာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပျံ့ပြားဆိုင်ရာ ခြောက်မမြောက်နိုင်ငံ၏ နှစ်ရာငါးဆယ်နှစ်နှင့် ကိုက်ညီကြသည်။

အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ ရှေ့ဆောင်တို့သည် ၃၁၃ မှ ၃၃၀ အထိသော ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကာလကို မမငြိနိုင်ခဲ့ကြ၊ မနားလည်ခဲ့ကြပြေ။ အကဲဖြတ်မှုကား ၁၈၄၄ ခုနှစ်၌ပင် သူတို့သည် သတုတမနေ့ ဥပုသ်နေ့၏

အရင်းကိစ္စစ သို့မဟုတ် နှုတ်ခေါ်ခံရမှု အရင်းကိစ္စစကိုပင် မနားလည်သဘောပြောလည်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၉:၁၀ ၏ တစ်ရာငါးဆယ်နှစ်ကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းဖြင့် ထိုကာလသည် ၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့၌ အဆုံးသတ်ခဲ့သော သုံးရာကိုးဆယ်တစ်နှစ်နှင့် တစ်ဆယ့်ငါးရက်သို့ ဦးတည်သည့် ကာလတစ်ခု၏ အစပျံ့ချက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုနားလည်မှုကြောင့် “ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်၏ အားကျိုးသော ထင်ရှားပခြင်း” တစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ရင်းမရှိသူများသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ ၌ အနှစ်တစ်ရာငါးဆယ်၏ ဒုတိယကာလတစ်ခုကို မသိမှတ်ခဲ့ကြပါ။ ၎င်းတို့၏ အခြေခံနားလည်မှုသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ ဆိုင်ရာ “အလင်းသစ်” ကို တည်ဆောက်ထားသည့် အခြေခံပလက်ဖောင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအလင်းကို နိနဝစေ့ပွဲ၏ “သေချာချက်” ဖြင့် ဖွင့်လှစ်ထားသည်။ ထို “သေချာချက်” သည် ပရောဖက်ပျံ့ချက်ကို လေ့လာသူတစ်ဦးအား ဒီယလေကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့တွင် ကိုယ်စားပြုထားသော သမုမာကျမ်းစာဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့ချက်၏ နိုင်ငံတော်အားလုံးကို သိမှတ်စေနိုင်သည်။ ဗာဗုလုန်၊ မဒေ-ပါရှား၊ ဂရိ၊ ဆဲလူစစ်နှင့် ပတိုလမီ အင်ပါယာများ၊ မဟမုမဒ်၏ နိုင်ငံတော်တို့ကို မငြိစသောကဲ့သို့၊ ထိုထက် ပို၍ အရင်းပါသည်မှာ ရောမအင်ပါယာကို ကြီးမားစွာ ပေါ်လွင်စေခြင်းဖြစ်ပြီး ရောမတစ်နိုင်ငံတည်း၏ တက်လာခြင်းနှင့် ကျဆင်းခြင်းသမ္မတ အရှေ့ရောမနှင့် အနောက်ရောမတို့၏ နိုင်ငံများ၏ တက်လာခြင်းနှင့် ကျဆင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် အမရိကန်ပြည်ထောင်စု (မိစ္ဆာပရောဖက်)၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ် (သားရဲ) နှင့် ကုလသမဂ္ဂ (နဂါး) တို့ကိုလည်းကောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်။ ဤနိုင်ငံတော်များ၏ တက်လာခြင်းနှင့် ကျဆင်းခြင်း အားလုံးသည် နောက်ဆုံးတွင် လောကကို အာမဂဗေဒသို့ ဆောင်ကြဉ်းလာသော နဂါး၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့၏ လုပ်ရားမှုများကို သက်သေခံလျက်ရှိသည်။ ထိုလုပ်ရားမှုကို ဒီယလေကျမ်း အခန်း ၁၁ ၏ နောက်ဆုံး ခြောက်ပိုဒ်အတွင်းတွင် ကိုယ်စားပြုထားပြီး ထိုလုပ်ရားမှု၏ အစကို အပိုဒ် ၄၀ ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ထားသော သမိုင်းအတွင်း၌ ကိုယ်စားပြုထားသည်။

နိနဝစေ့ပွဲသည် အဆုံးကာလဖြစ်ရပ်များ၏ အစဉ်အဆက်အတွင်း ရောမအင်ပါယာ၏ သက်သေခံချက်များ၊ အရှေ့ရောမနှင့် အနောက်ရောမနိုင်ငံများ၏ သက်သေခံချက်များနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ရောမ၏ သက်သေခံချက်များကို ညီညွတ်စွာ ကိုက်ညီစေရန် ပရောဖက်ပျံ့ချက်ဆိုင်ရာ အခြေခံရည်ညွှန်းချက်ကို ပေးစွမ်းသည်။ ထို့ကြောင့် နိနဝစေ့ပွဲသည် ရောမနှင့်သက်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပျံ့ချက်သက်သေခံချက် အမျိုးမျိုးတို့ကို အပြည့်အဝ ရှင်းလင်းဖော်ပြပေးသော သေချာချက်ဖြစ်ပြီး ဒီယလေ ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၁၄ အရ ရူပါရုံကို တည်ထောင်စသောအရာမှာ ရောမဖြစ်သည်။ ထိုသက်သေခံချက်လိုင်းများကို အတူတကွ ပေါင်းစည်းစသော သေချာချက်သည် နိနဝစေ့ပွဲပင်ဖြစ်သည်။

လာမည့်ဆောင်းပါးတွင် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ ၏ အမတ်ဂလာများကို ဆက်စပ်ဆွေးနွေးထားသော ယခင်ဆောင်းပါး ငါးပုဒ်ကို အတူတကွ စုစည်းတင်ပြရန် ကျွန်ုပ်တို့ စတင်မည်ဖြစ်သည်။